

Φασουλής και Δεληγιάννης.
κι' ένας κι' άλλος μπεχλιβάνης.

Φ. — Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος, τὰ Γιάννενα κι' ἡ Κρήτη.
και τώρα τράβα, Θεωρή. γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη.

Ὁ Φασουλής ὁ φαφλατᾶς
στοῦ Θεωρή τοῦς βουλευτᾶς.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σᾶς βλέπω πάλι γύρω
και ερεξιν αισθάνομαι μεγάλην νὰ σᾶς δαίρω
Λοιπὸν καλῶς μᾶς ἤλθατε, διαβλου φαφλατάδες,
για νὰ ξανατραβήξετε δυὸ στρογγυλαὶς χιλιᾶδες,
κι' ἀφοῦ μᾶς πτοιλίσετε μὲ τὰ πολλὰ σᾶς σάλια
νὰ μᾶς ἀφήσεται ἔπως πρὶν 'στὰ ἴδια μας τὰ χάλια.

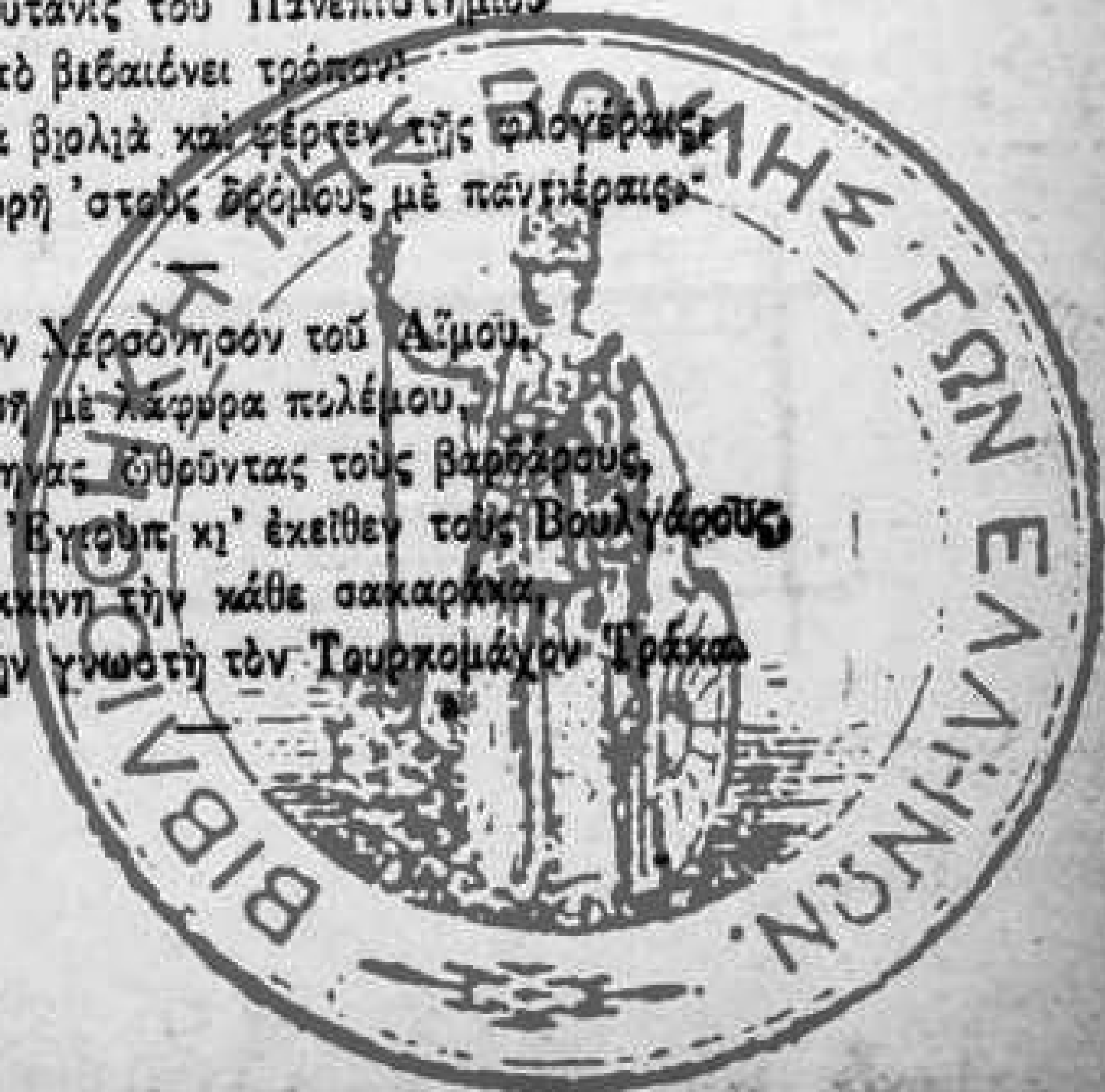
Λοιπὸν καλῶς μᾶς ἤλθατε, χρυσοὶ πατέρες, πάλι,
ἐλάτε, σᾶς παρακαλῶ, και ὀρκισθῆτε πλέον
μὲ-τόνα χέρι 'στὴν κοιλιά και ἄλλο 'στὸ κεφάλι
πῶς τὴν φυλὴν θὰ σώσετε ἡμῶν τῶν ψωραλέων.
'Ελάτε νὰ γεμίσετε και τάδεμα μας σακκούλια
μὲ λάχανα τοῦ Θεωρή και μὲ κοκκινογούλια

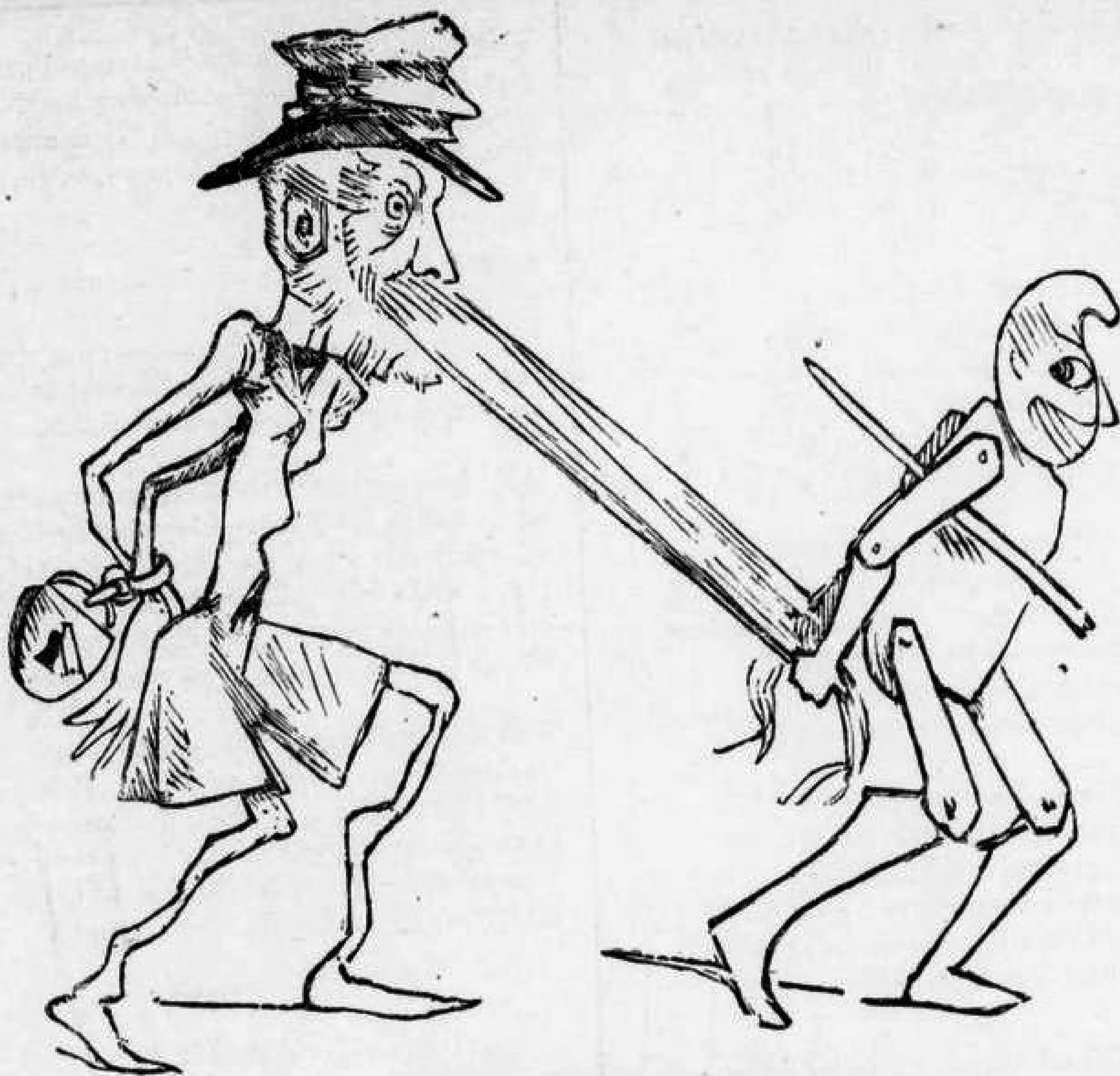
Συμπυκνωθῆτε εἰλοι σᾶς 'στὸν Δεληγιάννη γύρω
και νέαν ψῆφον δότε του θερμῆς ἐμπιστοσύνης...
'Ελάτε μ' ἄλους σᾶς χορὸν λεβέντικο νὰ σύρω
και ν' ἀπολαύσω τοὺς καρπούς δεκαετοῦς εἰρήνης.
'Ελάτε νὰ τραβήξωμε καμμιὰ καλὴ σαμπάνια,
και ἀπὸ λαχανόφυλλα νὰ κάμωμε στεφάνια.

'Ελάτε νὰ φιλήσετε τὸν Θεωρή 'στὸ στόμα,
διότι ἐπληρώθησαν οἱ πρὸ αἰῶνων πόθοι,
κι' ὁ Κοντογούρης 'εἰσαλλος τηλεγραφεὶ ἀκόμα
ἡ Βερολίνοιος γραμμὴ πῶς ἀφευκτα ἐδόθη.
Οὐγοῦ! και φέρτεν τὰ βιολιά και φέρτεν τὰ λαγοῦτα...
ἡδοὶ! Χριστέ και Παναγιά!.. μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;

Ριχθῆτε 'στὰ ἐνδότερα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου
κι' ἡ Βερολίνοιος γραμμὴ ἐδόθη δίχως κόπον,
κι' ὁ ἀδελφὸς και Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου
μὲ τὸν ἐπισημότερον τὸ βεβαιώνει τρόπον.
Οὐγοῦ! και φέρετεν τὰ βιολιά και φέρτεν τὴν φλογέρα
και βγάλετε τὸν Θεωρή 'στοὺς δρόμους μὲ παντιέρας!

Κυττάξετε τὴν ἔρημον Χερσόνησον τοῦ Αἴμου,
κυττάξετε τὸν Θεωρή μὲ λαφύρα πολέμου,
κυττάξετε τοὺς Ἕλληνας ὠθοῦντας τοὺς βαρβάρους,
νεκρὸν ἐντεῦθεν τὸν Βγερὸν και ἐκείθεν τοὺς Βουλγάρους
μὲ Τούρκου αἶμα κόκκινη τὴν κάθε σακαρκία
και μὲ τὴν κλάρα τὴν γνωστὴν τὸν Τουρκομάχον Τράκα

Φασουλής και Δεληγιάννης.
κι' ένας κι' άλλος μπεχλιβάνης.

Φ. — Ζήτω λοιπόν ο πόλεμος, τὰ Γιάννενα κι' ἡ Κρήτη.
και τώρα τράβα, Θεωρή. γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη.

Ὁ Φασουλής ὁ φαπλατᾶς
στοῦ Θεωρή τοῦς βουλευτάς.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σᾶς βλέπω πάλι γύρω
και ερεξιν αισθάνομαι μεγάλην νὰ σᾶς δαίρω
Λοιπὸν καλῶς μᾶς ἤλθατε, διαβλου φαπλατάδες,
για νὰ ξανατραβήξετε δυὸ στρογγυλαῖς χιλιάδες,
κι' ἀφοῦ μᾶς πτοιλίσετε μὲ τὰ πολλὰ σᾶς σάλια
νὰ μᾶς ἀφήσεται ἔπως πρὶν ὅσα ἴδια μας τὰ χάλια.

Λοιπὸν καλῶς μᾶς ἤλθατε, χρυσοὶ πατέρες, πάλι,
ἐλάτε, σᾶς παρακαλῶ, και ὀρκισθῆτε πλέον
μὲ-τόνα χέρι ὅσῃν κοιλιὰ και ἄλλο ὅσῃν κεφάλι
πῶς τὴν φυλὴν θὰ σώσετε ἡμῶν τῶν ψωραλέων.
Ἐλάτε νὰ γεμίσετε και τάδεμα μας σακκούλια
μὲ λάχανα τοῦ Θεωρή και μὲ κοκκινογούλια

Συμπυκνωθῆτε εἰλοι σᾶς ὅσῃν Δεληγιάννη γύρω
και νέαν ψῆφον δότε του θερμῆς ἐμπιστοσύνης...
Ἐλάτε μ' ἔλους σᾶς χορὸν λεβέντικο νὰ σύρω
και ν' ἀπολαύσω τοὺς καρπούς δεκαετοῦς εἰρήνης.
Ἐλάτε νὰ τραβήξωμε καμμιά καλή σαμπάνια,
και ἀπὸ λαχανόφυλλα νὰ κάμωμε στεφάνια.

Ἐλάτε νὰ φιλήσετε τὸν Θεωρή ὅσῃν στόμα,
διότι ἐπληρώθησαν οἱ πρὸ αἰῶνων πόθοι,
κι' ὁ Κοντογούρης ἕξαλλος τηλεγραφεῖ ἀκόμα
ἡ Βερολίνοιος γραμμὴ πῶς ἀφευκτα ἐδόθη.
Οὐγοῦ! και φέρτεν τὰ βιολιά και φέρτεν τὰ λαγοῦτα...
ἡδοῦ! Χριστέ και Παναγιά!.. μωρὲ μὰ τείναι τούτα;

Ριχθῆτε ὅσῃν ἐνδότερα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου
κι' ἡ Βερολίνοιος γραμμὴ ἐδόθη δίχως κόπον,
κι' ὁ ἀδελφὸς και Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου
μὲ τὸν ἐπισημότερον τὸ βεβαιώνει τρόπον.
Οὐγοῦ! και φέρετεν τὰ βιολιά και φέρτεν τὰς φλογέρας
και βγάλετε τὸν Θεωρή ὅσῃν δρόμους μὲ παντιέρας.

Κυττάξετε τὴν ἔρημον Χερσόνησον τοῦ Αἴμου,
κυττάξετε τὸν Θεωρή μὲ λαφύρα πολέμου,
κυττάξετε τοὺς Ἕλληνας ὀθοῦντας τοὺς βαρβάρους,
νεκρὸν ἐντεῦθεν τὸν Βγερὸν και ἐκείθεν τοὺς Βουλγάρους
μὲ Τούρκου αἶμα κόκκινη τὴν κάθε σακαρῖα
και μὲ τὴν κλάρα τὴν γνωστὴν τὸν Τουρκομάχον Τράκα

